

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 32.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annonceer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 9. Avgust 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Et Statsseminarium for Kvinder.

Med Tak til Fru Johanne Meyer, fordi Spørgsmaalet er draget frem, og i fuld Tilslutning til Artiklens Indhold kunde jeg ønske at uddybe et enkelt Punkt lidt videre samt at paapege en væsenlig Mangel mere ved Forslaget.

Jeg indrømmer, at det er uretfærdigt mod Kvinderne at formene dem Adgang til vore bestaaende Seminarier, og jeg er enig med Fru J. M. i, at det er meget uheldigt, at den paatænkte nye Anstalt ikke skal optage Fællesundervisning af Kvinder og Mænd, og med disse Indrømmelser haaber jeg, at det maa blive mig tilladt selv i et Kvindeblad at paavise, at den sidste Ordning tilige er i høj Grad uretfærdig mod de unge Mænd. Følgende to er mine Grunde:

Da det Pensum, der fordres til denne Forskoleeksamen, er betydelig mindre end det, der fordres til almindelig Skolelærereksamen, bliver ogsaa Tiden og Bekostningen mindre; men nu fejler det neppe, at mangen ung Mand, som gerne vilde være Lærer, maa opgive Tanken derom, fordi han ikke har Raad til at gaa paa Seminarium. Havde han derimod Adgang til en Uddannelsesanstalt som den tilsigtede, var der en Mulighed for, at han kunde faa Forskoleeksamen, og gennem Øvelse i at undervise i Forskolen og ved Selvstudium var det videre muligt, at han siden kunde tage den sværere Eksamen; og den Vej vilde maaske tilføre Skolen Kræfter, som ikke blev de daarligste.

Af langt vidererækkende Betydning er imidlertid den anden Grund: Gennem den tilsigtede Ordning vil de smaa Børns Undervisning systematisk gaa bort fra Lærerne,

og hvad bliver Følgen deraf; sikkert denne, at de taber i pædagogisk Dygtighed. En Murmester kan f. Eks. ikke blive dygtig, naar han fra ung aldrig faar Lejlighed til at bestille andet end at lægge Sten paa Sten i en allerede begyndt Mur; han maa ogsaa have Øvelse i at begynde Muren, særlig i at lægge Grundvolden. Saaledes gaar det ogsaa med Lærerne og Lærerinderne; skal de naa til den rette interesserede Dygtighed som Opdragere og Lærere, saa maa de ogsaa have Lejlighed til at begynde ved Begyndelsen. De maa have at se, hvorledes de udsaaede Kundskaber spirer og vokser, for at de siden med den rette Forstaaelse kaa frede og pleje dem.

Det skal indrømmes, at Forslaget er et Fremskridt, f. Eks. ogsaa derved, at Hovedsætninger i Sundhedslæren medtages; men dersom det skal gøre nogen videre Nytte, maa der tillige tages Hensyn til de nyere Reformarbejder, som gaar ud paa i saa stor Udstrækning som muligt at sætte Tingene i Stedet for Ordene, og som i Stedet for at bygge hele Skolen paa den fra Begyndelsen ikke stærke og i Skoletiden aftagende Vide-drift (Nysgerrighed) vil bygge den første Undervisning paa den i Barnenaturen langt stærkere Virkedrift. Den første Betingelse for at kunne tage Hensyn til disse Arbejder er ikke til Stede, idet Sløjd ikke er optaget paa Undervisningsplanen, og dog er den opdragende Haandgerning sikkert det Fag, som har den største Betydning i den første Undervisning.

N. A. Vodder.

Fra Norge.

Ved et Kvindesagsmøde i Kristiania talte Frøken Anne Holsen saaledes:

Mine Damer! *Forstaaelse* eller psykologisk Granskning med Forstaaelse som For-

maal er det vigtigste Slagord i vor Tid. Dette Krav er sikkert født ud af virkelig følt Mangel og har for saa vidt sin Berettigelse. Evnen til at forstaa skaber nemlig Tolerance, udelukker Had. De vil kanske finde, at dette er en underlig Indledning, naar man vil tale om Kvindestemmeret; men jeg skal straks forklare, hvor jeg vil hen. *Mandshad, Kvindehad!* -- At disse Ord eksisterer, ikke blot som en Lyd, er talende Bevis for, at et eller andet Sted mangler det paa Forstaaelse; thi jeg fastholder det: den, der forstaaer, kan ikke hade. Mandshad, Kvindehad -- det ene *Køn* skulde altsaa hade det andet! Ja, der er virkelig saadanne Fanatikere af begge *Køn*. Men uagtet jeg har anstrengt min Hjerne, har jeg dog blandt Kvinder umulig kunnet finde Sidestykker til en Schopenhauer og en Strindberg. Kvindehadene gaar af med Sejren. Standshad, Klassehad har altid været Tegn paa en ringe Grad af Civilisation, men *Køns*had maa vel i endnu højere Grad røbe det uciviliserede Standpunkt. For os Kvinder, der saa længe har været udsatte for Mænds Intolerance og Ringeagt, og som har mødt saa megen Hjerteløshed under vort Arbejde for at blive anerkendte som Mandens lige, -- kunde der maaske være nogen Grund til Had, hvis -- vi stod paa et uciviliseret Standpunkt, der kun ser Virkning og ikke spørger efter Aarsag. Men vi Nutidskvinder er naaede for langt til at kunne stille os paa et saa lavt Trin. Lad os derfor hellere granske Aarsagen til den Modstand, vore berettigede Krav om Ligestillelse møder. Aarsagen maa vi imidlertid søge i enkelte karakteristiske Træk i Mandens Natur. Og vi bør derfor forsøge paa at finde Grunden til den Retning, hvori Mandens Natur har udviklet sig. Jeg vælger med Forsæt at sige Mandens og ikke Mændenes. Mænd har nemlig saa ofte gjort os den Ære at granske Kvindens Natur, vi skylder næsten at gøre Gengæld. Jeg hverken vil eller tror at kunne gøre dette udtømmende, men et Par Sider, der vil illustrere Mandens Forhold til Kvindesagen, kan dog altid stilles i Lyset, og jeg er sikker paa, at naar vi har set Mandens Natur lidt nærmere belyst,